

આપ કે પુણ્ય

— અરુણ શ્રીવાસ્તવ

એક ભૂખી બિલાડીએ એક ઉંદર પકડ્યો. ઉંદર બિલાડી આગળ પોતાને છોડી દેવા માટે કરગરવા લાગ્યો, પણ બિલાડીને તેના કાલાવાલામાં કોઈ રસ નહોતો. જ્યારે બિલાડી તેને પોતાના સ્થાન પર લઈ જતી હતી, ત્યારે રસ્તામાં તેઓ સંત પાસે આવ્યાં. ઉંદર બિલાડી પાસેથી છૂટીને તે સંતના પગમાં પડ્યો અને તેની પાસે પોતાને બચાવી લેવા વિનંતી કરવા લાગ્યો. તે બિલાડીના હુમલાથી પહેલાંથી જ ગંભીર રીતે ઘાયલ થયો હતો. સંતે બિલાડીને ઉંદર છોડી દેવા માટે કહ્યું, પણ બિલાડીએ ના પાડી દીધી અને કહ્યું કે આ તો તેનો ખોરાક છે અને તે કેટલાય દિવસથી ભૂખી છે.

આ સાંભળીને સંતે કહ્યું, “મારું કામ છે જીવન બચાવવાનું. હું તને આ ઉંદરને ખાવા નહીં દઉં. તારું જીવન બચાવવા, હું હમણા જ જઈને ભિક્ષા લઈને આવું છું. ત્યાં સુધી તું મને વચ્ચન આપ કે તુ આ ઉંદર પર હુમલો નહીં કરે, પણ તેનું રક્ષણ કરીશ.”

તે દિવસે સંતને બિક્ષા લઈને પાછા ફરવામાં ખૂબ સમય લાગી ગયો. તે ઉંદર માટે દવા પણ લાવ્યો હતો. પણ જેવો તે ત્યાં પહોંચ્યો, તે એ જોઈને આવાત પાખ્યો કે ઉંદર અને બિલાડી બંને મરણ પાખ્યાં હતાં. ઉંદર તેને થયેલી ઈજાને લીધે અને બિલાડી ભૂખને લીધે.

સંતને સમજાયું નહીં કે તેણે પાપ કર્યું છે કે પુણ્ય.

બાળમિત્રો, સંતની મૂંજવણનો ઉકેલ તમારી દર્શિએ શું છે ?

